

Зволікання з реформуванням та розвитком житлово-комунального господарства призводить до посилення і так вкрай кризової ситуації в ньому, що характеризується ускладненням ринкових перетворень, закритістю та корумпованістю, погіршенням фінансово-майнового стану, нерозвиненістю цивільно-правових механізмів відповідальності за кількість і якість послуг.

ПОВНОВАЖЕННЯ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В СФЕРІ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА

Я. В. БАРАНОВСЬКА, студентка факультету ЕіП

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

Реформування будівельного комплексу й житлово-комунального господарства потребує не тільки координації зусиль багатьох міністерств і відомств, а й перенесення центра ваги реалізації проблем на місця. У зв'язку з цим, великого значення набуває діяльність органів місцевого самоврядування, які мають значні повноваження в галузі житлово-комунального господарства й будівництва. Органи місцевого самоврядування, у межах власних повноважень та у спосіб, передбачений законами України, забезпечують управління об'єктами житлово-комунального господарства, що перебувають у комунальній власності територіальних громад, їх належне утримання та ефективну експлуатацію, необхідний рівень та якість житлово-комунальних послуг, соціальний захист малозабезпечених верств населення, встановлюють тарифи на проїзд у міськелектротранспорті, житлово-комунальні послуги, що надаються підприємствами комунальної власності, для всіх споживачів та виключно для населення у разі, якщо послуги надаються підприємствами не комунальної власності. Згідно із Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні» органи місцевого самоврядування мають такі власні (самоврядні) повноваження в галузі житлово-комунального господарства: управління об'єктами житлово-комунального господарства, що перебувають у комунальній власності відповідних територіальних громад, забезпечення їх належного утримання та ефективної експлуатації; облік громадян, які відповідно до законодавства мають потребу в житлі, організація благоустрою населених пунктів тощо.

Поряд із власними повноваженнями органи місцевого самоврядування мають і делеговані їм повноваження в галузі житлово-комунального господарства. Серед основних із них слід назвати: здійснення відповідно до законодавства контролю за належною експлуатацією та організацією обслуговування населення підприємствами житлово-комунального господарства; облік відповідно до закону житлового фонду, здійснення контролю за його використанням; видача ордерів на заселення жилої площі в будинках державних і комунальних організацій; облік і реєстрація згідно із

законом об'єктів нерухомого майна незалежно від форм власності. До повноважень органів місцевого самоврядування в установленому порядку має належати: - регулювання цін/тарифів на житлово-комунальні послуги, що надаються суб'єктами, які не займають монополіне становище на відповідних ринках; - регулювання цін/тарифів на житлово-комунальні послуги, що надаються суб'єктами, які займають монополіне становище на відповідних ринках, якщо обсяги виробництва не перевищують межу, встановлену відповідним органом державного регулювання; - визначення пріоритетних інвестиційних проектів місцевого значення, фінансування яких здійснюватиметься за рахунок коштів, отриманих за надані житлово-комунальні послуги, та/або відповідного місцевого бюджету.

Підприємства, організації всіх форм власності та їх об'єднання, що працюють у сфері житлово-комунального обслуговування, забезпечують, виключно на договірних засадах, всіх споживачів, у тому числі бюджетні установи і організації, казенні підприємства якісними послугами та у необхідних обсягах. Розмежування та впорядкування повноважень, завдань та обов'язків у сфері житлово-комунального господарства центральних, місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, підприємств та організацій – виробників, постачальників, виконавців, а також споживачів житлово-комунальних послуг потребує внесення змін до чинного законодавства та нормативно-правових актів. Ефективне управління об'єктами житлово-комунального господарства на місцевому рівні потребує розроблення інвестиційних та виробничих програм, запровадження моніторингу діяльності підприємств, що дасть можливість органам місцевого самоврядування реалізувати власні повноваження щодо забезпечення населення якісними житлово-комунальними послугами.

ШЛЯХИ ВИРІШЕННЯ ГОЛОВНИХ ПРОБЛЕМ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА

Ю. В. ЛЕПЕНКО, *студентка 4 курсу*

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

Ключовою особливістю реформування житлово-комунального господарства є активне делегування органам місцевої влади функцій управління та регулювання підприємствами. Нова структура управління та задекларована програмою реформування галузі політика залучення приватного сектору створює нові вимоги до системи державного регулювання природних монополій у сфері житлово-комунального господарства.

Державна політика з питань реформування житлово-комунального господарства, що втілюватиметься у місті, базується на таких основних принципах: